

tyder det, at de Konservative nu slaar sig til Ro, ikke vil kræve mere, selv om de blev stærkere? — vilde de sikkert have givet det samme Svar. Jeg ved, at der fra konservativ Side er ymtet noget om, at de Konservative for Øjeblikket sejler med en saadan Medbør, at de begynder at drømme om at komme over paa Ministerpladserne, og saa kunde jeg spørge det ærede Medlem Hr. Pürschel: Hvis nu Vælgerne i den Grad skulde blive det ærede Medlem gunstigt stemt, at han blev Forsvarsminister, vilde han saa sige, at Ordningen af 1922 binder, for den stemte han for i 1922? Jeg ved jo, at han ikke vil svare saaledes, men naar jeg ved det, synes jeg, det er mærkeligt, at han i Dag kan stille det Spørgsmaal til os: om vi, naar vi i Dag har faaet en Ordning som den foreslaaede, men senere faar Flertal, saa vi kunde gennemføre en fuldstændig Afrustning, saa vilde sige: Nej, for vi har indgaaet en Overenskomst, som er bindende for Tid og Evighed.

Derefter talte det ærede Medlem om Valg i Anledning af Forslaget. Ja, jeg har talt om Valg i Anledning af Nedrustningsforslaget, og jeg har erklæret, og jeg gentager det her, at den Slutningsparagraf, der findes i Lovforslaget, hvorefter vi gør Lovens Ikrafttræden afhængig af en Folkeafstemning, vil jeg være villig til at ændre til, at Lovens Ikrafttræden gøres afhængig af, at den opnaar Vedtagelse paa ny i Folketinget efter et Folketingsvalg. Denne Bestemmelse er jeg villig til at gaa ind paa. Saa tager vi Valget, og saa er der Mening i et Valg, og saa vil det betyde, at vi faar Loven. Men naar Venstre i Dag erklærer, at selv om vi holder Folketingsvalg, efter at Folketinget i Dag har vedtaget Nedrustningsforslaget og Landstinget har forkastet det, er dette for Venstre fuldkommen ligegyldigt, thi Venstre har sit Flertal i Landstinget og bøjer sig ikke for et Folketingsvalg, saa forstaar jeg ikke, paa hvilket Grundlag og med hvilken Motivering man skulde afholde Valget.

Fremdeles kom det ærede Medlem Hr. Pürschel med nogle Citater af, hvad jeg skulde have sagt om det radikale Venstre, og jeg vilde straks have været til at protestere og sige: Hvor har vi dog disse Udtalelser fra? Men saa kom jeg til at tænke: Der har vi igen Interviewet! Der har vi igen dette, at der er anført Udtalelser, som jeg straks tog Afstand fra, men som nu benyttes! Jeg synes, det er ret interessant, at en Udtalelse, som jeg tog Afstand fra, benyttes som Grundlag for Hovedangrebet her. Naar det er de Konservatives Livssag, det drejer

sig om, en Sag, der er saa stor og betydningsfuld for dem, skulde man dog mene, de kunde finde et andet Grundlag at bygge paa end at paadutte mig noget, som de allesammen er fuldkommen paa det rene med, jeg ikke har sagt.

Det ærede Medlem Hr. Holger Andersen tegnede et Billede af den europæiske Situation, og hvis jeg ikke havde kendt det ærede Medlem i Forvejen, tror jeg, jeg vilde have — ja, jeg ved ikke, om jeg havde givet mig til at græde, men i hvert Fald var jeg kommet i en meget nedtrykt Sindsstemning. Naar det ærede Medlem taler om Situationen i Europa, har han nemlig en Evne til at male sort; han dypper Penselen i det sorteste sorte, og saa maler han løs og fortæller alt det frygtelige, der kan ske. Det ærede Medlem vil huske, at sidst han var oppe at male, var Højres Sejr i England noget af det, der gav den sorte Farve i det Billede, han malede. Det ærede Medlem har en Evne til at se alt sort i sort, graat i graat, mørkt i mørkt. Ja, der kan være Vanskeligheder nok at overvinde, men at Situationen skulde være saa mørk og saa uhyggelig, som det ærede Medlem tegnede den, tror jeg dog ikke. Hvis det ærede Medlem virkelig selv — og det maa jeg gaa ud fra — tror paa det, maa han have en frygtelig Tilværelse; han kan aldrig have en glad Time, naar han tænker paa, hvilket Mørke det er, der stadig omgiver ham. Det var egentlig dette og derhos Gesandternes Indberetninger, der dannede Grundlaget for det ærede Medlems Udtalelser.

Jeg har til sidst et Par Ord til det ærede Medlem Hr. Holstein. Det ærede Medlem Hr. Holstein begyndte med at sige: Vi Konservative og Venstre, vi holder Standret, og vi foretager den hurtigst mulige Udslettelse af dette Forslag. Ja, hvis de Herrer havde Magt til det, gjorde de det, men det maa ikke glemmes, at de ikke har Flertallet, det har de sat til sidst, saa i Dag er det ikke muligt for dem at foretage den hurtigst mulige Udslettelse og holde Standret, det magter de Herrer ikke, for de er i Mindretal, og der er ikke Grund til at true med noget saadant, naar man ganske mangler Midler til at gennemføre det. Da det ærede Medlem talte om det Forslag, der her foreligger, skrev jeg op paa mit Papir det ærede Medlems Ord i 1922, men det ærede Medlem var selv saa elskværdig eller klog, i Overensstemmelse med den Diskussion, vi førte sidst, at minde om dem, og da han saa talte om det Misfoster, der saa Dagens